

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 129.674 van 24 maart 2004
in de zaak A. 49.564/X-8468.**

In zake : Roger HELLINX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. SCHIEPERS,
kantoor houdende te 3700 TONGEREN,
Darenbergstraat 2

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J.-P. LAVIGNE,
kantoor houdende te 3800 SINT-TRUIDEN,
Tongersesteenweg 15.

DE RAAD VAN STATE, Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Roger HELLINX op 18 december 1992 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 6 mei 1992 van de Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, waarbij het beroep van verzoeker tegen de beslissing van 6 september 1990 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg houdende de weigering tot de afgifte van de vergunning voor de regularisatie van een liftmachinekamer in het appartementsgebouw gelegen aan de Dorpsstraat te Hoeselt, op een perceel kadastraal bekend Sectie F, nr. 33f wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-Auditeur P. BARRA;

Gelet op de beschikking van 10 november 198 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 12 januari 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 maart 2004;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DEWANDRE die, loco Advocaat P. SCHIEPERS verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 6 van het Europees Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens "dat bepaalt dat voor de vaststelling van burgerlijke rechten en verplichtingen eenieder recht heeft op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie welke bij wet is ingesteld"; dat hij betoogt dat hij een bouwvergunning bekam in 1977, dat het feit dat het door hem opgetrokken gebouw in overtreding stond pas werd opgemerkt naar aanleiding van de aanvraag van een bouwvergunning door een buur in 1988, dat hoger beroep tegen de weigeringsbeslissing werd ingesteld bij de bestendige deputatie op 20 november 1989 dewelke een beslissing nam op 6 september 1990, dat hij tegen deze beslissing hoger beroep aantekende, dat de minister pas een beslissing nam op 6 mei 1992 die hem ter kennis werd gebracht op 21 oktober 1992, dat de redelijke termijnen voor de procesvoering dan ook overschreden zijn; dat hij er in zijn memorie van wederantwoord nog aan toevoegt dat ook administratieve overheden binnen redelijke termijnen uitspraak moeten doen, dat de bestreden beslissing meer dan vijf maanden later ter kennis werd gesteld van verzoeker;

Overwegende dat artikel 6.1 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en van de fundamentele vrijheden niet toepasselijk is op een administratieve procedure die leidt tot een overheidsbeslissing welke zoals terzake voor de rechter kan worden aangevochten; dat het middel faalt in rechte;

Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van artikel 6 (thans 10) van de Grondwet; dat hij ter zake betoogt dat in de Dorpsstraat te Hoeselt en op verscheidene andere plaatsen er vele identieke bouwovertradingen kunnen worden vastgesteld, "t.w. een liftkoker boven op een technische verdieping te hebben geplaatst zonder dat hiervoor uitdrukkelijk een bouwvergunning werd afgeleverd", dat in casu het straatbeeld geenszins verstoord is en de ruimtelijke ordening in het geheel niet in het gedrang werd gebracht, wat wordt bewezen door het feit dat ten eerste niemand een klacht of een grief heeft geuit van 1974 tot 1988 en dat er geen enkele klacht werd ingediend bij een onderzoek commodo et incommodo; dat hij er in zijn memorie van wederantwoord aan toevoegt dat in de omringende gemeenten dezelfde vaststellingen kunnen worden gedaan, dat hij niet kan nagaan of deze constructies al dan niet in overtrading werden gebouwd, dat hij, "vertrekkende van de stelling dat deze constructies regelmatig werden opgetrokken, dan ook terecht art. 6 G.W. als geschonden inroept";

Overwegende dat verzoekers argumentatie onvoldoende concrete gegevens bevat waaruit zou kunnen blijken dat de vergunningverlenende overheid in in rechte en in feite vergelijkbare omstandigheden voor andere percelen een bouwvergunning heeft verleend, die hem werd geweigerd; dat overigens het grondwettelijk beginsel van gelijkheid hoe dan ook aan de bevoegde overheid niet de verplichting oplegt een bouwvergunning af te geven omdat zij in dezelfde of gelijkaardige omstandigheden aan een ander een bouwvergunning zou hebben gegeven voor een bouwperceel; dat in de mate dat verzoeker ter staving verwijst naar andere identieke bouwovertradingen, dit niet dienend is; dat het gelijkheidsbeginsel immers betrekking heeft op de gelijke toepassing van de wet en niet op de overtrading ervan; dat evenmin bij de beoordeling van de schending van het gelijkheidsbeginsel dienend is de omstandigheid dat tijdens het openbaar onderzoek, noch voorheen, klachten werden ingediend; dat het tweede middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een derde middel afleidt uit de schending van de artikelen 1, 2, 45 en 50 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, "doordat het bestreden besluit zich hiervoor steunend op omzendbrief nr. 41 'Opbouwen van terrasdaken van gebouwen - Technische verdieping', vaststelt dat 'technische verdiepingen' omschreven dient te worden als zijnde een constructie om o.a. liftgebouwen visueel te verbergen", dat door het samenbrengen van al die gebouwen in een afzonderlijke bouwlaag geen enkele andere bouwlaag er nog boven mag uitreiken, dat in

voorliggend geval de door verzoeker opgerichte constructie in genendele in strijd is met de stedenbouwkundige voorschriften, meer bepaald dat de liftkoker het straatbeeld niet stoort en de stedenbouwkundige voorschriften van de dorpskern geenszins in het gedrang brengen, dat verzoeker het begrip "goede plaatselijke ruimtelijke ordening" niet miskent; dat hij er in zijn memorie van wederantwoord aan toevoegt dat sedert 1974 niemand een klacht indiende noch dat een klacht werd ingediend bij het openbaar onderzoek;

Overwegende dat de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw aan elke vergunningverlenende overheid de verplichting oplegt elke concrete bouwaanvraag te toetsen aan een goede plaatselijke ordening;

Overwegende dat de Raad van State in de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidscontrole niet vermag zijn beoordeling van de goede plaatselijke ordening in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid; dat hij wel bevoegd is na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen;

Overwegend dat geen van de door verzoeker bijgebrachte argumenten die in substantie teruggaan tot de blote bewering dat de constructie niet het straatbeeld stoort en de stedenbouwkundige voorschriften van de dorpskern geenszins in het gedrang brengt en die allen enkel steunen op een andere feitelijke beoordeling van de zaak, aantonen dat de bevoegde overheid de grenzen van zijn wettelijk toegekende appreciatiebevoegdheid zou hebben overschreden; dat het derde middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig maart 2004, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.